

Hortella Vell
Sant Joan

Biel
Abril 78

PER UNA ALTERNATIVA

A LA PREMSA FORANA

UNA NECESSITAT DEMOCRÀTICA I AUTONOMISTA.

Entre la velocitat vertiginosa dels canvis socials i quotidians que hem sofert als darrers anys en aquesta illa nostra, els oblitats, de cap de les maneres justificables, han estat massa nombrosos. Com a informador, ciutadà de la part forana i veritablement compromès amb el retrobament de la nostra identitat, crec que, efectivament, una de les injustícies inicialment comeses en aquesta nova etapa ha estat una involuntària marginació de la important premsa dels pobles o de les comarques. El que ara, en una felicitat i plausible iniciativa, en deim part Forana.

D'acord amb els models comunicatius que imposen els nous temps, l'era de la televisió i d'altres herbes, entra dins una dinàmica coherent de l'imperialisme uniformista i del capitalisme sense fronteres ni rostre humà, la tendència, per altra part despersonalitzadora i uniformista, d'anar cap a un sistema de comunicació massiva--informació-- que reflexi tan tols el que vulgui un emissor. El més potent i que controla o vol tenir tots els ressorts, Així a les pantalles de televisió s'emeten telefilms i programes que no fan res més ni pus que anar habituant els espectadors a uns determinats modes de pensament i acció. És fa que la gent tengui els mateixos gustos i en conseqüència necessitat: que comprin i pensin-votin dins la mateixa òrbita que als ianquis els interessa.

Això, en bona mesura, és secundat pels grans diaris capitalins o provincians que malgrat dur a la seva capçalera ostentosos noms fent referència al país, el poble en general.... tan sols es fixen en la notícia, el fet, que dimana i interessa als grans centres de ciutadans-lectors i quasi mai no fa cas als altres punts de la geografia a què dona abast.

Dins aquest context hem de situar la realitat als darrers quaranta anys de la premsa diària i setmanal de les Illes. Molt de dir-se "Balears" o "Diario de Mallorca", emperó sempre, com una constant inevitable, la realitat reflectida a les seves pàgines ha estat ciutadana,. Es a dir, centralista, d'acord amb el que s'ha usat arreu de l'Estat i del món. I si, per contrapartida miram a les hemeroteques què passà durant la segona República a les Illes, ens trobarem amb una veritable acumulació de títols amb unes tirades que ja les voldrien avui moltes publicacions. Era una qüestió de democràcia, llibertat d'expressió i reflexe de la pluralitat social i política.

Avui en dia, junt a la premsa estatal, la televisió, la premsa i la ràdio regional, entenc que els medis d'informació intermitjos, diguem premsa forana, troben una seriosa dificultat: la manca de sensibilitat cultural i informativa que ha duit, dissortadament, la llarga nit de la dictadura. No hi ha, tan sols, l'ú per cent dels ciutadans progressites, d'acord amb el seu vot polític, que trobi el seu medi informatiu i d'opinió. Es a dir que un estat teòric d'opinió d'esquerres no té a Mallorca correspondència, i qui diu d'esquerres diu autonomista o nacionalista.

Crec que la premsa de la Part Forana, endemés de tenir una protecció i potenciació imparcial i no mediatitzant dels organismes autònoms, és a dir dels representants de l'Estat, que assegurin la seva pervivència i futur, com un servei públic inevitable a la democràcia i l'autonomia, tendran una important tasca al debat que a hores d'ara està apuntant-se sobre la comarcalització de Mallorca, la redistribució de l'espai vital, dels centres de decisió i influència, de les comunicacions. En una paraula, una definició del nostre futur general, en el sentit més ample de l'expressió.

Tot això requereix una planificació tècnica i periodística seriosa. Endemés de l'inevitable i per mil coses justificat ajut estatal als petits medis de comunicació, aquests hauran de dur a les seves planes una informació que encara que no sigui del dia, sia lo més fresca possible del que passarà als nous ajuntaments democràtics; que hauran de tenir en la seva comunicació amb els ciutadans una de les fites cabdals de la seva gestió. Aquest espai inevitable del món de la notícia en aquest i d'altres àmbits tendria que esser correspost amb unes planes on es fes especial ressò dels escrits i treballs que ens han d'ajudar a recuperar les nostres senyes d'identitat-- fins ara, en general, aquesta tasca s'ha complert de manera admirable--. Aquest sí que és un compromís indefugible. I si en un editorial recent els medis local demanaven l'ensenyament en català a les escoles, no estaria gens malament que els espais informatius i d'opinió anassin predominantment escrits en aquesta, la nostra llengua.

Una alternativa a la premsa forana no és massa complicada. Es una necessitat de tota la comunitat, per tal de no perdre el nostre rostre i les nostres particularitats que ens enriqueixen al si del nostre país illenc. La pervivència d'aquests setmararis i quinzenaris, el sorgiment de noves veus, entenc, i crec que amb jo molts, és un compromís que han d'assumir tots els responsables del nostre futur. I aviat. Perquè després serà massa tard.

Andreu Manresa i Montserrat

(Reproduït del setmari "Felanitx", 4-11-78)

PASATIEMPOS

adivinanzas

crucigrama

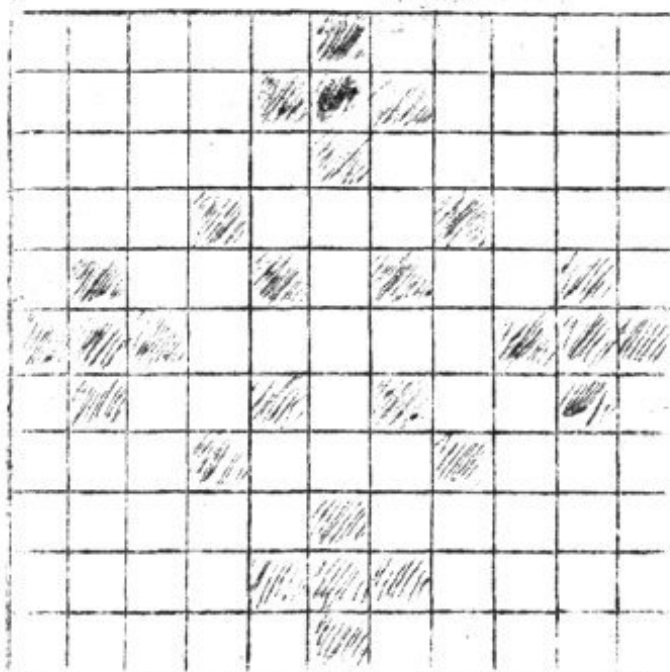
1.- Si sumas uno más uno
evidente que da dos
y si da dos te descubro
dos vocos la solución
de este juego de salón.

29.- Añadiéndome una o,
yo no estaría tan solo,
solo me tienen por rey
los astros y meteoros.

Soluciones del número pasado:

1.- La semana.

2.- El hoyo.

HORIZONTALES: 1.- Maderos largos y muy gruesos. Instrumento para grabar los metales. 2.- Nación Asiática. Vaso sanguíneo. 3.- Quitas asperezas. Partes. 4.- Demostrativo. Niñera. Demostrativo. 5.- Reflexivo. Naípe. 6.- Cilindros de cera con pábilo. 7. Regala. Nieto de Cam. 8.- Cerveza inglesa. Constelación boreal. Ciudad de Paraguay. 9.- Mandes. Árbol juglándeo. 10.- Nombre latino del Guadiana. Pequeña ensenada. 11.- Halcones emplumados. Cabellos blancos.

VERTICALES: 1.- Infames. Crearás, fabricarás. 2.- Arco que ostente los siete colores del prisma. Planta textil. 3.- Escala gradual de colores. Abandonar. 4.- Medida de longitud. Compañera de Adán. Tuesto. 5.- Siglas comerciales. Pronominal. 6.- Ligeras embarcaciones deportivas. 7.- Nota musical. Prefijo negativo. 8.- Fruto de la vid. Agarradero. Juego de azar. 9.- Cabezas de ganado. Hablen. 10.- Nombre de mujer. Corte de árboles. 11.- Desfallecidos. Parte ancha del remo.

SOLUCION EN EL PROXIMO NUMERO.

RESULTADO REFERENDUM CONSTITUCIONAL. 06-12-78

POBLACION DE SANT JOAN

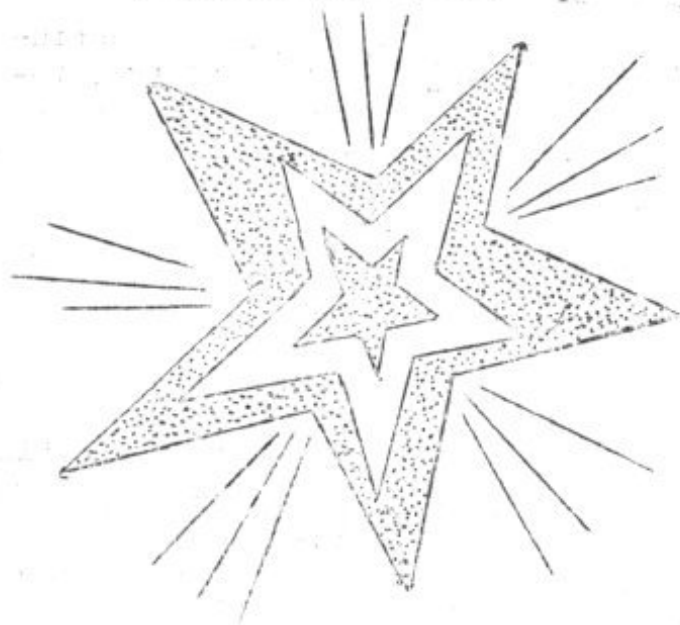
Número de electores.....	1557.-				
" " votantes.....	975.-	(62,620 %)			
Contestan sí.....	850.-	(87,170 %)	sobre el número de votantes)		
Contestan no.....	53.-	(5,948 %	"	"	")
Votos en blanco.....	55.-	(5,641 %	"	"	")
Votos nulos.....	12.-	(1,230 %	"	"	")
Abstenciones.....	582.-	(37,379 %)			

DISTRITO 1.-

Número de electores.....	802.-				
" " Votantes.....	461.-	(57,481 %)			
Contestan sí.....	414.-	(89,804 %	sobre el número de votantes)		
Contestan no.....	18.-	(3,904 %	"	"	")
Votos en blanco.....	26.-	(5,639 %	"	"	")
Votos nulos.....	3.-	(0,650 %	"	"	")
Abstenciones.....	341.-	(42,518 %)			

DISTRITO 2.-

Número de electores.....	755.-				
Número de Votantes.....	514.-	(68,079 %)			
Contestan sí.....	436.-	(84,824 %	sobre el número de votantes)		
Contestan no.....	40.-	(7,782 %	"	"	")
Votos en blanco.....	29.-	(5,642 %	"	"	")
Votos nulos.....	9.-	(1,750 %	"	"	")
Abstenciones.....	241.-	(31,920 %)			

BON
NADAL

sobre l'autonomia

BARTOMEU COLOM

MEMBRE DE LA COMISSIÓ DE TRANSFERÈNCIES

A les Balears els hi han concedit la Preautonomia. Això és un fet. Però, ¿què és la Preautonomia? ¿Quins són els camins que tenim per arribar a la Autonomia total? ¿Quines són les funcions del Consell General Interinsular? ¿Què és la Comissió de Transferències? Per a contestar aquestes i altres preguntes ens hem adreçat a l'advocat nacionalista solleric Bartomeu Colom, recentment anomenat membre de la Comissió de Transferències.

-¿Què significa la Preautonomia per a les Balears?

--En aquest moments les Balears són una província amb una diputació que és el seu òrgan representatiu i amb unes certes competències sobretot en matèria de Sanitat, carreteres provincials i cooperació amb els municipis. Degut al Decret-llei de Preautonomia les Balears són també una regió administrativa amb un Consell General Interinsular.

-¿Què vol dir regió administrativa?

-Es una regió perquè tindrà més competències de les que teníem abans degut a que l'Estat ens transferirà part de les que ara té ell. I és administrativa perquè tan sols tindrà capacitat d'executar les lleis, mentres que la facultat de dictar lleis seguirà pertoneixent a l'Estat.

-¿I Els Consell Insulars?

-El Decret-llei abans esmentat preveu també que hi hagi Consells Insulars: un per Mallorca, altre per Menorca i un tercer per Eivissa-Formentera. Però com que ara no hi ha consellers elegits democràticament, aquesta part del decret queda congelat fins a després de les eleccions municipals.

-Es a dir que a les pròximes eleccions municipals hi haurà dues urnes....

-Exactament. Una per a elegir els consellers municipals i una altra per a elegir els consellers del Consell Insular. De entre aquests darrers s'elegiran els membres del Consell General Interinsular.

-¿ Quina serà la situació després de les eleccions municipals?.

- Primer s'aprovarà la Constitució que ara se discuteix al Senat, i després hi haurà les eleccions municipals. Al mateix moment de sapareixerà la Diputació i quedaran formats els tres Consell Insulars i el Consell General Interinsular.

-¿ Quines seran les competències de cada un d'ells?.

- Els Consells Insulars tindran les mateixes competències que té ara la Diputació, excepte aquelles que tinguin una importància socio-econòmica molt gran i que passaràn al Consell Interinsular. Al mateix temps, El Consell Interinsular podrà delegar als Consells Insulars qualsevols competències que el Govern li traspassi a ell mateix.

-¿ Com se fa aquest traspàs de funcions del Govern al Consell Interinsular?.

- Aquesta és la funció de la Comissió de Transferències recentment anomenada i de la qual form part. Aquesta Comissió està formada per quinze persones anomenades per l'Estat.

-¿ Quin tipus de persones formen aquesta Comissió?.

- S'han tengut en compte dues coses; per una banda, la competència tècnica dels seus components, i d'altra banda s'ha cercat també un equilibri polític que reflecteixi aproximadament la situació creada a rel de les eleccions generals.

-¿ Quines transferències se demanaran i dins quin ordre de preferència?.

- Encara no sabem res però crec que, sense renunciar a les idees polítiques de cada qual, hauríem de seguir les directrius del qui ens ha elegit que és el Consell General Interinsular. I a partir d'aquestes directrius negociar amb el govern central.

- ¿ Hi ha un temps predeterminat per a les conversacions?.

- Hi ha un temps per a que les conversacions comencin, a comptar des de la constitució del Consell Interinsular, però no un temps màxim de negociació. Lo que passa és que haurem de fer via si volem tenir les primeres transferències abans de que s'hagi aprovada la Constitució. De totes maneres, no crec que tinguem cap competència transferida abans de l'any qui ve.

-¿ Quan acaba la funció de la Comissió de Transferències?.

- El Decret-llei de Preautonomia tan sols el pot derogar el futur Estatut. Lo que passa és que amb l'Estatut s'hauran de seguir negociant les transferències d'una manera més complicada, ja que s'haurà de resoldre el problema dels funcionaris, el dels bens de domini públic, etc.

- Sembla que les discussions abans de transferir qualsevol competència són molt llargues. ¿Vol dir això que el govern posa moltes pegues ?

- A l'Estat no li interessa transferir competències quan proveu que segons la Constitució hagin de quedar en les seves mans. En aquest sentit és molt reaci. Però la veritat és que les Preautonomies varen sortir per a solucionar els problemes de Catalunya i del País Basc. Lo que passa és que després, per a no donar privilegis a n'aquestes dues regions, se varen generalitzar. D'aquesta manera, si l'Estat en va donant a tots, les coses se compensen.

-¿ Quins tipus de competències s'han transferit fins ara?.

- Molt poques i quasibé reduïdes a efectes de gestió. No s'ha transferit cap competència política ni que impliqui una decisió molt important, sinó meres competències executives i de gestió.

-¿ I quan tendren competències polítiques?.

- Nosaltres podrem fer les nostres pròpies lleis quan tinguem l'autonomia autèntica i quan tinguem l'Estatut.

- ¿ Què és l'Estatut?

- Una norma fonamental per a la comunitat autònoma; una espècie de Constitució en petit per cada un dels territoris autònoms. En un Estat Federal, cada un dels estats membres s'autodona una Constitució; en canvi en un Estat Regional a cada una de les comunitats autònomes se'ls hi dona la capacitat de poder-se organitzar ells mateixos. Una de les manifestacions d'aquesta autoorganització és l'Estatut.

- ¿ Quan podrem demanar l'Estatut?.

- Tot d'una que estigui aprovada la Constitució. Ara bé: estan pre vists dos tipus d'autonomies; les d'aquelles comunitat històriques que refrendaren l'Estatut l'any 1931 i les que no el refrendaren. Balears pertany al segon grup i, per tant, tendrem més dificultats a l'hora d'accedir a l'autonomia. Per això, els dos terços dels municipis de les Balears s'hauran de posar d'acord per a demanar-la. Si no s'arriba a aquesta xifra, haurem d'estar un temps de cinc anys abans de poder-la tenir. Segons se pot veure, depèn molt del grau de consciència del poble que tinguem i de les persones que governin a cada moment. Per això és tan important elevar el nivell de consciència del nostre país.

-¿Cóm se farà aquest Estatut?

-L'Estatut el ferem noltros mateixos, però haurà de ser aprovat pel Congrés i pel Senat, ja que al no esser un Estat Federal l'Estat Central haurà de dir si està d'acord en cedir aquelles competències que se demanin a l'estatut i si aquestes competències estan d'acord amb la Constitució. De fet hi ha una sèrie de competències com poden ser Defensa, Assumptes Exteriors, Moneda i altres que se reserva l'Estat Central; competències que també se reserva l'Estat Federal, però d'una forma molt més restringida.

-Segons deies abans, més que una transferència ha estat una delegació de competències lo que ha fet l'Estat fins ara amb les Preautonomies.....

-Sí, perquè l'Estat segueix mantenint la titularitat del que cedeix i dóna tan sols la capacitat per a gestionar. En aquest sentit tenen raó els polítics quan se queixen de que la Preautonomia, ara per ara, és molt poca cosa. Ara no poden legislar.

-¿I l'Estatut serà més polític?

- I sínd serà una merda. Legislar vol dir tenir capacitat de decisió plena. Quan se li transfereix una competència vol dir que damunt aquella qüestió cada regió pot legislar, fer reglaments i executar.

-En aquest sentit, l'Estatut ¿Serà més clar?.

-Sí, encara que vull matitzar una qüestió; quan se transfereix la competència d'Obres Públiques, per exemple, no vol dir que la regió pot legislar sobre totes les obres públiques, sinó que l'Estat se reserva aquelles obres públiques que puguin esser d'interés general.

-Si les competències que ens transfereixen amb la Preautonomia són tan poques i tan insignificants, ¿quines aventatges pot tenir la Preautonomia?

-La gran avantatge de la Preautonomia és que ens pot servir d'ensall per a la futura Autonomia. Si ens haguessin donat l'Autonomia de cop ens haguéssim trobat que no tenim funcionaris, que no tenim bons propis, que no tenim un alt nivell de consciència de poble, etc. Aquest temps que pugui durar la Preautonomia ens pot ajudar a començar a organitzar una petita administració regional que ja estigui en marxa quan vengui l'Autonomia i permeti que la maquinària funcioni quan venguin les grans competències polítiques. El que no es pot permetre és que les Autonomies funcionin pitjor del que funciona actualment l'administració estatal, que és precisament el que volen els enemics de les Autonomies.

PLACID PEREZ

Del setmanari Soller

PER A SERVIR A LA HISTÒRIA DE CONSOLACIÓ

Sabut es de tothom que l'any 1715, dia 11 de juliol, l'exercit mallorquí, l'únic que continuava la lluita, s'hagué de retre a les tropes d'invasió combinades de castellans i francesos. La Guerra de Successió havia acabat.

Inmediatament el monarca guanyador, el francès Felip V, primer de la dinastia borbònica en els regnes hispànics, abolí nostre sistema administratiu.

Procurà per tots els medis fer desaparèixer la nostra bella llengua, posà els fonaments per a la futura discordia entre les illes que constituïen el Regne de Mallorca (Mallorca, Menorca, Eivissa-Formentera, etc.), abolí el nostre Gran i General Consell substituint-lo per l'organisme anomenat Audiència, copia de la ja existent a Castella, trastocà nostre regim municipal fent desaparèixer les Universitats i creant els Ajuntaments i, fins i tot, intentà abolir nostre "Regne dintre mar" en paraules de l'Emperador Carles I substituint-lo per una "Província de Balears".

Algunes de les seves arbitrarietats triunfaren, altres no. Encara ara continua la lluita pel recobriment de la nostra llengua i pel l'enteniment entre les terres i les persones de les Balears i s'ha reiniciat la pugna per la autonomia; en quant a nostra conversió en "província" s'ha de dir que els Borbons no ho aconseguiren fins a mitjans del segle XIX i la paraula "Universitat" referida a l'ajuntament encara era emprada en algunes ocasions a principis del segle passat.

Justament un dels negociats en que es dividí la Audiencia fou l'anomenat "Real Acuerdo" i aquest organisme, creat per a uniformar nos amb Castella, emprava i reconeixia com a vàlides ara fa poc més de cent anys la formula "Reino de Mallorca" i l'expressió "Universitat", Vegem un curiós plet entre l'Ajuntament i el Rector de Sant Joan.

"Juan Font, secretario de la Universidad de la villa de San Juan, una de las del Reyno de Mallorca" certifica que en el llibre d'actes consta que el dia 6 de juny de 1815 " con motivo de sacar dinero de la arca de tres llaves del oratorio de Nra. Sra. de Consolació para satisfacer cera para el consumo de dicho oratorio, concurrió el Doctor Dn. Bartolomé Montes, cura párroco, con dos llaves y yo, Antonio Mayol, regidor Decano, con la otra; habierto que fue el caxon se apoderó el citado Rector de todo el dinero metiendolo dentro de un pañuelo a pesar de la resistencia que hize; ni pude lograr que se contara en presencia de testigos, sino que por despotismo se lo llevó, Reflexionado esto por los señores concurrentes, resolvieron que semejante atentado no devia disimularse ni pasar en silencio, antes bien, devian participarlo al Real Acuerdo".

S'afageix que el tal capellà pretenia d'antic esser administrador absolut de l'oratori i que ja l'Audiencia el 7 de juliol de 1810 li hagué d'aturar els peus i que " desde entonces no ha hecho más que arbitrariedades y un atentado tras de otro ", com, per exemple, buidar la cisterna sense permís de l'Ajuntament, cosa que fou castigada per l'Audiencia el 22 d'agost de 1811 "condenando al propio cura" en todas las costas y declarando que no deve entender en la administración de productos, obras y gobierno político de aquel oratorio, sino ceñirse a lo espiritual del mismo."

Diu l'Ajuntament que, malgrat aixó, ja s'eficà a l'anomenament de clavari i que abusant de la vellura de n'Antoni Maiol (comptava 75 anys) agafà els diners i els dugué a ca-seva.

oooooOooooo

El capellà es defensa diguent que a causa de la Guerra d'Independencia a Espanya s'havia instal.lat un govern lliberal, ja abolit i substituït per l'absolutisme de Ferran VII, i que els lliberals anaren contra l'Església i que per aixó els dos decrets que diu l'Ajuntament foren donats "contra los servidores del altar y el trono" i que malgrat això el de set de juliol incluïa una clausula que l'Ajuntament no anomena i es aquesta: "el nombramiento de obreros, clavario y custos del oratorio deve hacerse en la Consistorial con mi interbención, combocandome con señalamiento de dia y que la distribución de las limosnas fue-

re siempre de común acuerdo", coses a les quals l'altra part no havia fet cas.

Diu que es tant l'odi que li tenen els pares de la patria que "quieran disputarme mis sagrados derechos solicitando el Obispo que tuviere a bien nombrar un sacerdote para la celebración de misa en los dias festivos en aquel oratorio" i que si bé al principi el Bisbe fou conforme "después de haverme oido providenció que no sólo el propuesto por el Ayto. ni otro cualquiera que yo eligiese pudiere celebrar en aquel oratorio a fin de que se me conserven ilesos los sagrados derechos parroquiales."

També diu que tenia dues claus perquè el clavari era a Ciutat i que en haver oberta la caixa digué al Regidor "que por ser tarde bajemos a la villa y en la rectoria con más comodidad podríamos contarle por ser monedas pequeñas de quartos y tresetas y el Regidor Decano mui corto de vista". Afageix que n'Antoni Maiol no el volgué acompanyar perquè l'esperaven per a la segada; ho comptaren ell i el vicari i hagué setze lliures i 12 sous que donà al clavari quan tornà de Ciutat i que la caixa de tres claus va esser idea seva, puix abans havia altre "cajón o arca de unicamente una llave que yo custodiava y sacaba el dinero quando me parecia".

Acaba dient que és tan grossa la rabia que li tenen que fins i tot el saix, Jaume Bonet, s'atreveix a molestar-lo, puix dia 11 de juny d'aquell mateix any anà a Consolació " y después de haver mandado al custos encender luz entraron en la iglesia, la que registraron, y en particular sobre la mesa del Altar Mayor los ornamentos propios del culto divino y después de haver registrado a su satisfacción aquel sagrado lugar preguntaron si havian visto dos platos color de café (sic) llenos de durillos de oro, a lo que se les contestó que nada havian visto"

Res pus d'inserés conté aquest expedient i per això i per el moment ens quedam sense sebre qui tenia raó o, al manco, a qui li donà la raó la Audiencia.

JOSEP SEGURA I SALADO

EL GRUP DE DANSES

El grup de danses va nèixer gràcies a la conjunció de dues coincidències que podem calificar de bàsiques, farà cosa d'un any i mig.

Per un lloc, teníem una revelació o descobriment de les manifestacions culturals i artístiques del nostre poble, d'entre les quals a la que se li ha girat, arreu de Mallorca l'atenció, ha estat el ball mallorquí. Aquest fenomen de concienciació també arribà a Sant Joan i es contagià en un gran nombre de joves, desitjosos d'aprendre aquesta expressió del cos. Així s'aconseguí la motivació i la matèria prima. Per l'altre, poguerem disposar d'una persona entusiasta i d'una entitat cultural capaç de satisfer aquesta aspiració dels joves.

De la labor realitzada n'ha sortit la formació d'un grup de danses, compost per dues seccions: una més infantil i l'altre juvenil. Paral·lelament a ell va col·laborant un conjunt musical, part del qual, per falta de locals te que estar integrat per persones d'altres pobles, encara que tots ells més de mig santjoaners.

En el seu primer any de vida, aquest grup de danses, s'ha sumat, amb la seva acció a diferents manifestacions i festes populars de la nostra localitat: 8 gener a la Plaça Nova, pel Quart Diumenge, el 25 de juny en les fires i festes, el 20 d'agost en les festes patronals i per la Festa del Botiferró, el 1er d'Octubre. I d'altres pobles de la comarca : 12 d'agost a les festes de son Massià i dia 21 de setembre a Cales de Mallorca.

Darrerament participà en la II trobada de balls mallorquins realitzada a Pollença, amb la qual, es pot dir, va cloure la primera temporada.

Amb la formació d'aquest grup es possibilita cultivar una activitat més, que ens introdueix en la nostra cultura i al mateix temps és un marc capaç de suscitar una convivència i comunicació més directa i sincera que la passivitat i el pseudoidealisme proposats per la societat del mitjans de comunicació i serveis d'oci uniformitzadors de les cultures autòctones, sense altre fi que servir el consum.

Un Ballador

VIDA PARROQUIAL

Balance demográfico.-

El balance que ha experimentado la demografía en esta localidad durante los meses de Octubre y Noviembre, es el siguiente:

NATALIDAD.-

Octubre: Durante el transcurso del mes de octubre; no se ha registrado ningún nacimiento.

Noviembre.-

13/11/78 Guillermo Bauzá Fiol
16/11/78 Magdalena Fiol Alzamora.
23/11/78 Cateлина Barceló Roig.

BAUTIZOS.-

25/09/78 María Galmés Matas, recibió dicho sacramento el día 29/10/78.

MATRIMONIOS.-

22/10/78 Arnaldo Bauzá Ferrer (Petra), Juana Bauzá Sastre (San Juan)
28/10/78 Miguel Alzamora Bauzá (San Juan, María Bauzá Sansó (S. Juan)
Dichos matrimonios se celebraron en el Santuario de Consolación, incluyendo el que sigue.
18/11/78 Gaspar Pastor Juan (S. Juan) María Catalina Rodríguez Roselló (Palma).

MORTALIDAD.-

12/10/78	María Matas Matas.....	a la edad de	82 años
15/10/78	Juana Ana Matas Gayá. " Madò joanaina de Sa Bastida"	" "	" "
16/10/78	Francisca Más Bauzá. " Madò Capellet"	a la edad de	78 "
25/10/78	Juan Jaume Sastre. "L'amo'n Joan Jordà"	"	83 "
28/10/78	Ramón Gayá Bauzá "L'amo'n Ramón Fideuer"	"	80 "
28/10/78	Juan Bauzá Florit "L'amo'n Joan Beina"	"	75 "
29/10/78	Ramón Fiol Gayá "L'amo'n Ramón Sabaté"	"	89 "
23/11/78	Antonia Torrens Jaume.....	"	2 "

COLECTAS.-

El pasado 23 de Octubre, se hizo una colecta, con motivo del DOMUND, domingo dedicado a las misiones.

Dicha colecta recogió la cantidad de : 38.175 pts.

BUPUNDI.-

En el pasado mes de Julio nos visitó desde el centro de África, la sanjuanense Sor Isabel Caimari (religiosa de la caridad) para pasar dos meses entre nosotros.

Unos cuantos días antes de regresar a su misión, celebró en la Iglesia Parroquial una sesión de diapositivas, en las cuales se

reflejaba el ambiente donde vive.

La sesión de dichas filminas o diapositivas, se desarrolló en la tarde del 20 de Octubre.

PREPARANDO LA CONFIRMACION.-

Son 37 los chicos, que el próximo año van a recibir el sacramento de la Confirmación.

Como preparación de éste, se está desarrollando un curso de catequesis, que se inició el pasado Sábado día 25.

Proseguirán dicho curso semanalmente, y una vez mensualmente tendrán la visita del Padre Andrés, dominico, que desarrollará el curso con ellos.

J.B.

CAP A UNA SOLUCIÓ

POPULAR D'ES TEATRE

Com tots sabem, dia 10 de novembre del present any, el nostre teatre va quedar completament destruït per un incendi.

Recuperats de la sorpresa ens varem començar a demanar com se podria resoldre un problema d'aquesta envergadura.

El senyor Rector Don Gabriel Ferriol, com a responsable i cap de la parroquia de Sant Joan convocà dues reunions per mirar de trobar una solució popular i democràtica.

Dimars, dia 14 de novembre, el senyor ecònom va convidar a totes les persones majors de la comunitat cristiana de Sant Joan per informar de la situació i perquè tothom exposàs les seves idees de cara al futur del local.

Primerament, don Gabriel Ferriol va aclarir lo que se remorejava damunt la propietat del teatre, la rectoria i el centre:

"Es teatre, igualment que la rectoria i el centre (Bar) pertanyen al poble; el bisbat solsament és el responsable d'aquest edifici".

Després d'aquesta aclaració es varen formular les propostes:

1) Uns abogaven per la venda del local i la construcció d'un poliesportiu fora del poble.

2) Altres defensaven que lo millor seria construir una residència pels vells, ja que els tenim un poc oblidats.

3) Altres deien que s'hauria de fer un teatre.

4) I en darrer lloc se deia que, a més de un teatre, s'hauria de fer una sala de catequesis, ja que el lloc ho permet perfectament.

Dissabte, dia 25 tocava parlar als joves del poble. No hi va haver casi res de nou; se varen aclarir tots els punts que dimars s'havien discutit, encara que no sortís cap proposta més.

Sobre aquestes quatre propostes hi ha molts de punts discutibles, a lo millor perquè cadascú té una manera de pensar diferent als altres. Malgrat això, faré una petita crítica, en part personal, i en part agafada de les opinions dels altres:

-- Ses dues primeres propostes tenen es mal de que solsa-
ment afavoreixen a un sector restringit de persones, mentres que s'al-
tra gent es quedaria fora res.

-- En quant a la tercera proposta l'hi object es poc aprof-
tament que se faria des local, ja que en tenim de sobra.

-- Sa quarta proposta crec que és se més acertada, encara
que com jo, hi molta de gent que no hi està totalment d'acord. Està mol
bé que se faci un teatre, i també està molt bé que se faci una sala, pe-
rò, i aquí és on hi ha es mal, que no sigui una sala solsament per fer
catequesis, ja que tant s'espai com es temps serien ben sobrats, i se
manca de locals per fer activitats des tipus que sigui es fa notar.

Passant al tema dels altres locals que també són propietat
de sa parroquia, (concretament sa rectoria) crec que no és júst que
s'hagui de tudar tant de lloc per estar hi només una sola persona; se-
ria un puesto preciós per fer una residencia de vells, además de que
també hi podria viure el senyor Rector.

El día 25 de novembre va teni lloc s'elecció de sa comisió
encarragada d'organitzar sa reconstrucció de s'antic teatre. Es varen
donar unes bases que tos el candidats havien de cumplir per poder pre-
sentar-s'hi.

<u>NOM</u>	<u>RESIDENCIA</u>	<u>VOTS</u>
1- JOAN BARCELO MESQUIDA	C/ José Antonio 56	43
2- ANTONIA BAUZA GAYA	C/ Manacor s/n	23
3- ANTONIO BAUZA MATAS	C/ Petra 3	93
4- MIQUEL BAUZA SASTRE	C/ Petra 39	52
5- JOAN COMPANY GAYA	C/ P. Rafel Ginard 5	52
6- CARLOS COSTA SALOM	C/ Petra 9	71
7- PEP MARIA FUSTER CAMPS	C/ Molinos 7	94
8- JOAN GAYA MATAS	C/ Progreso 23	63
9- ANTONIO GOMIS BAYZA	C/ Palma 25	28
10- JOAN JAUME NIGORRA	C/ Luna s/n	79
11- MIQUEL SASTRE GAYA	C/ José Antonio 44	86
12- MONTSERRAT TRUYOLS CAMPS	De Sa Matança	66

Hi varen haver 141 paperetes, de ses quals sis estaven en
blanc.

Dels dotze candidats sortiren els sis que tenen més vots
(3-6-7-10-11-12), els quals han d'elegir tres persones més, que conjun-
tament amb el senyor Rector (President Nato) i amb sa col.laboració i
ajuda del poble, hem de reconstruir el local del teatre.

Serà difícil, però valdrà la pena.

Francesc Xavier

CAP A LA TRANSFORMACIÓ EN REGADIU

Les informacions del serveis oficials i l'opinió popular era de que el subsol de Sant Joan era pobre d'aigua; pero els forats fets els darrers anys per parts tan allunyades unes d'altres, com son Don Durán, Son Coll i Hortella, de Gosauba, Ses Algorfes o Calicant, i que han donat en alguns casos respectables caudals, fan tenir esperança amb possibles bosses d'aigua sense descobrir encara, i que podrien un dia regar la major part del nostre terme.

Per això creim convenient que pels serveis Hidrològics de Mines i pels dependents del Ministeri d'Agricultura es dugui a terme un altre estudi, més detingut i complet, sobre les possibles reserves del líquid element a les distintes comarcues de Sant Joan, a fi que servís com a orientació.

Hi ha que dir que amb els nous sistemes de bombeix no preocupa massa la fondària del nivell de l'aigua subterrànea, i que, agrícolament, es rentable pujar-la des de més de cent metres. També hem de tenir en compte que, estant enfora de la mar, el perill de salinitat es molt poc.

Es cert que el gast de foradar i després, si ha sort de trobar lo que cerquen, de montar la instal·lació de bombeix, es alt; correntment, oscillarà entre el mitg i el milió de pessetes; pero si la finca no es molt petita (com a mínim, 2 quarterades) en pocs anys es podrà amortitzar; i en cas de que el pagès no dispongui de suficients diners pot demanar un préstec a l'IRIDA, o a alguna entitat bancària aficada en l'àmbit rural.

Alguns diren que l'agricultura no es rentable i que no cal fer inversions. Pero lo que sí es cert es que s'han d'abandonar finques i conreus que no donin rendiment, pero es poden incrementar encara els cultius de fruites i d'hortolises selectes, que son rentables; i es pot augmentar encara la produció de carn de vadell, que també seria rentable si l'importació de carn des del Mercat Comú no estàs incomprensiblement subvencionada. ¿No es vera que seria hermós veure les planures properes a Sant Joan totes plenes de verdor pel mes d'agost?

cosas de la vida

La etapa de vida de 13 a 20 años es una edad en que se comienza a formar la personalidad de los jóvenes. Necesitan observar y asimilar influencias de otras personas para formar su propio yo. De esta manera el joven va admirando una serie de ídolos (son sus líderes). Pero como todavía no saben distinguir (!Ojalá algún día lo aprendan!) entre lo verdadero y lo falso, absorben directamente lo que los medios de comunicación les ofrece por todos los sistemas a su alcance (cine; TV, prensa, música,...) Controlado todo ello por el poderoso mundo del dinero y consu-

mido como un producto más de la sociedad.

Estamos asistiendo estos últimos meses a un espectáculo importante como fenómeno social juvenil (algunos lo denominan travoltismo). Para un observador situado al margen, parecería que se esté preparando una gran obra de teatro a nivel nacional.

Muchos se están aprendiendo el papel, se visten de determinada manera, se estudian y preparan actitudes, modos de cantar, de bailar, de comportarse. Todo lo cual es signo inequívoco de aburrimiento, desinterés y abulia de esta juventud por la problemática real de nuestra sociedad, porque no puede o está incapacitada para solucionarlos: falta de puestos de trabajo, estudios mal programados (entre los más importantes). Tal vez, provocado por la decadencia y enfermedad crónica de lo que hasta ahora se venía denominando como cultura, progreso,

80 21/00
bienestar,....

!!Queremos autonomía!!, !!Escuelas en catalán!!, !!No más centralismo!!,... se oye gritar por las calles. Está bien, Pero esta autonomía sólo se conseguirá cuando intentemos acercarnos a una liberación a nivel individual: Mientras la juventud se forme de manera alienadora (llámase alienación a actuar influido por unos pensamientos que no son los propios, sino recibido de otro grupo o persona, que automáticamente pasa a ser dominante) ¿Cómo conseguiremos autocontrolarnos?.

El fenómeno Travolta u otro parecido no tendría la menor importancia si sólo influyera externamente sobre el joven, pero existe el peligro de que acentúe marcas impercederas. Cuando uno se acostumbra a hacer comedia, a jugar, a no pensar, a esclavizarse, hay muchas probabilidades de que en el resto de sus días actúe de la misma manera. Y esto desarrolla en el hombre la excitación de los sentidos, la distracción, la atracción por lo exterior, el gusto por lo falso, la injusticia y la agresividad; en suma, todas las características de la malignidad bajo el manto de la inocencia.

No deja de ser curioso el observar como en ciertos círculos juveniles actuales hay una fiebre obsesiva, casi morbosa, por apoderarse del mito venido allende el Atlántico, y lanzado al mercado internacional para su explotación comercial,.Y ya tenemos a las jovencitas enamoradas del monstruo y de todo lo que representa; y a los jovencitos tratando de imitarle, identificándose así con el superhombre. Así de sencillo, se permite ir aprendiendo el difícil arte, propio de países primitivos: el de admirar y rendir culto al extraño y despreciar y pisotear si es preciso a las personas sencillas que están aquí, junto a nosotros, que bastaría tocar un resorte para que vertieran el torrente de sabiduría sobre nosotros. Pero no, casi seguro que éstas permanecerán en la oscuridad toda su vida.

Juan Morey

historia de la aviación

El hombre ya desde el principio se inició como un animal, pero éste dotado de más inteligencia.

El hombre, caminó y descubrió, posteriormente supo navegar y descubrió los secretos de la navegación.

Posteriormente, al ser el de más prestigio entre las otras especies, quiso volar; porque así, dominaría los tres medios existentes el terrestre, el acuático (que ya los dominaba) y el aéreo.

Los primeros intentos para conseguir volar fueron duros y penosos, fallecieron millares de personas para conseguir volar y por supuesto dominar, los aires.

Los intentos de volar ya aparecieron en la antigua Grecia. Los hombres que lo intentaban se colocaban, plumas de aves en los brazos y se tiraban desde una atalaya hacia un precipicio, pero estos caían en picado hasta encontrar la muerte.

VER LA TIERRA DESDE EL CIELO

El intento de volar se hizo realidad cuando en París en 1782, los hermanos Montgolfier, se dieron cuenta que el aire caliente pesaba menos e idearon el primer globo, por lo cual ellos fueron los primeros pioneros del aire.

Pero el globo tenía sus dificultades, no se podía; ni dirigir su altitud ni su profundidad.

En 1852 un francés Giffard construyó globos dirigibles propulsados por hélices; pero ya no iban cargados de aire caliente sino de hidrógeno y posteriormente de helio.

Su éxito y su idea dieron otras ideas al brasileño Santos Dumont y posteriormente a otros como el alemán Zeppelin inventores de los clásicos dirigibles, ya a principios de nuestro siglo.

En la I Guerra Mundial los dirigibles también se emplearon como arma de guerra, ya que bombardeaban ciudades sin poder ser destruidos por aviones, ya que los dirigibles tenían la particularidad de volar a varios miles de pies (1 pie, 28 cms).

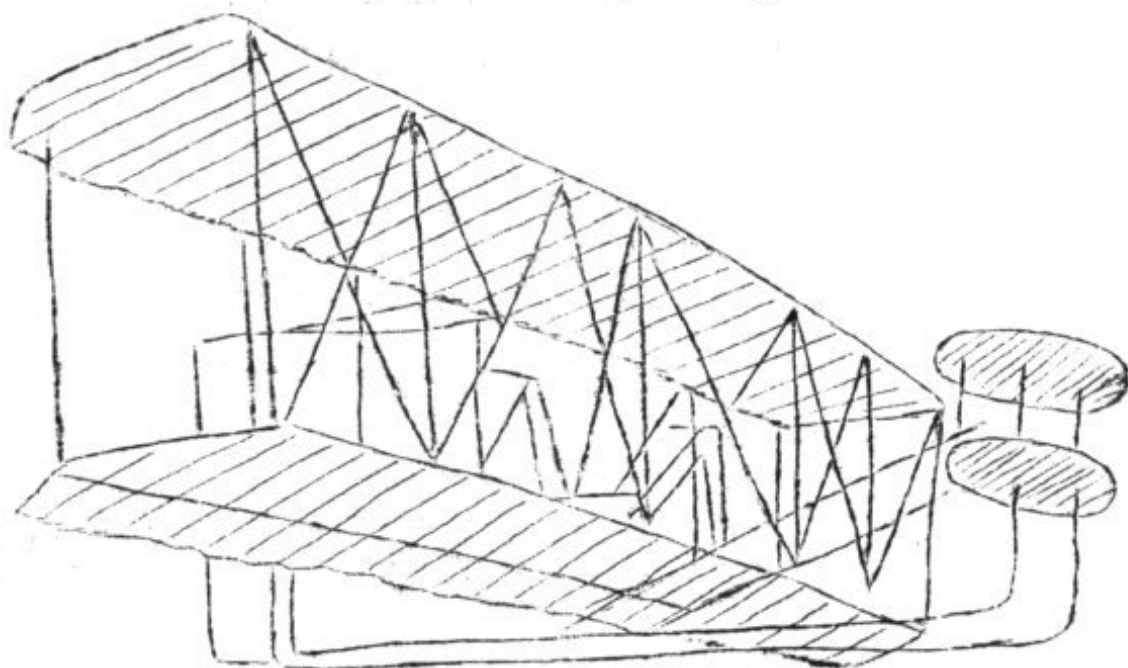
Los orígenes de los aviones se atribuyen a los planeadores.

Los primeros planeadores dirigidos por hombres, aparecieron en 1891, diseñados principalmente por el alemán Lilienthal; que consiguió distancias de más de 350 mts.

Pero el verdadero origen del avión se atribuye a los norteamericanos, los hermanos Wright.

Los hermanos Wright, cuyos nombres eran; Orville y Wilbur, ya de pequeños tenían la afición en volar.

Los hermanos Wright ya a partir de 1899 leían libros de muchos de los hombres que intentaron volar; el fin de estos libros y esta afición era idear una máquina capaz de volar.

Con el propósito de idear dicha nave , se trasladaron a la casa de uno de sus tíos en el estado de Virginia, en la bahía de Albermarle, en el campamento de Kitty Hawk situado en una zona desierta, arenosa y con constantes vientos.

El campamento estaba formado por un pequeño hangar donde había la máquina diseñada por los Wright, a la cual llamaron Flyer.

El flyer, había sido el resultado de estudios, ideas y máquinas, realizados años atrás.

El flyer, era un biplano, recubierto de tela con timón de profundidad y dirección. Entre ala y ala del mismo, instalaron dos hélices, ambos movidos por un motor de gasolina.

El flyer, en sus trabajos de pruebas, se deslizaba por un carril de madera, cuyo deslizamiento era el resultado de la fuerza provocada por uno de los hermanos y el tío.

Durante el mes de diciembre de 1903 concretamente el 17 del mismo, se programaron 4 vuelos; que en los tres primeros sus recorridos no superaron los 36mts., hasta que en el cuarto vuelo se recorrió la distancia de 260 m. en 59 seg.. Considerándose este día en que se recorrió dicha distancia el día en que nació el avión.

J.B. (Continuará)

NOTA.-

Agradecemos a la Caja de Ahorros y Monte de Piedad un lote de libros sobre Mallorca, que ha enviado a la biblioteca del Centro Cultural de Sant Joan, incrementando así la posibilidad de conocer mejor a nuestro pueblo.

TESTAMENT I CONFESSIO D'ES PORC

Per MARC VIDAL DE TERMENOR

No sé si e-hu feis per mal,
però em feis una injustici:
em condemnau sense judici
a sa pena capital.

Sé cert que m'heu enganat:
aquí teniu sa banquetta,
ribell i guinaveta,
per dar-me mort aviat.

Me deixau sense conhort,
però deman un favor
que no podeu negar-ló
perquè estic prop de la mort.

Com jo vull intestar,
anau a cercar un notari;
també manau es vicari
perquè me vull confessar.

Som un pecador perdut
però de mals pensaments
perquè em llevaren fa temps
lo que de mascle he tingut.

No em varen anestasiar
i me feren un bon tai;
com no e-hu havia emprat mai,
no vos dic si vaig plorar.

Degut a lo que me falta
no he pogut disfrutar
lo que es jovent que ara hi ha
està disfrutant cara alta.

Ara tot arrepentit
amb molta devoció
agenollat deman perdó
a Nostro Senyor Jesucrist.

Seré breu, sols un moment
perquè no vos vull cansar:
dos minuts per recordar
tal com vull, es testament.

GLOSAT LLEGIT ES DIA DE SES MATANCES DE SA PENYA MOTORISTA

De sa carn que jo tendré
feis-ne unes bones taiades,
botifarrons, sobrassades,
i camaïots si n'heu mester.

Perdon en Miquel Nuviat
el qui m'ha de matar a mi;
no e-hu fa per esser un botxi,
e-hu fa per gonyar un billet.

I madò Puça, que de jo
vos farà pilotes bones,
a ella i ses altres dones
totes perdon de bon cor.

I quan m'haureu d'encantar,
recoman an En Guiem Bou
que és igual si fa renou,
però que me vengui car.

Es dinar que de mi fareu
a tots aprofiti bé:
adiós fins l'any que ve,
que un altre porc matareu.

Que tot vos surti avengut;
que molt disfruteu enguany;
que pugueu passar un altre any
amb un torrent de salut.

En memòria d'En Fiol
que aquesta Penya fundà,
se morí i va deixar
tota sa Penya en gran dol,

Sa Directiva que hi ha
se procuri a tota ultrança
continuar s'ensenyança
que En Miquel mos va donar.

Sa mort sempre ha estada trista
i més si l'han de matar,
però antes d'expirar
un viva fort vull donar
a sa Penya Motorista.

Sant Joan, 3 de desembre de 1.978.

DEPORTES

FUTBOL.- Nuevamente en contacto con vosotros, amigos, para redarles los acontecimientos futbolísticos que han corrido a cargo de nuestros equipos locales, (tanto el titular como juveniles) en estas últimas fechas.

Cabe destacar que estas seis últimas confrontaciones han sido de carácter fatídico para el C.D. San Juan, ya que en ninguna de ellas consiguió alzarse con la victoria. Su balance de estas seis últimas confrontaciones es el que sigue : 2 empates (2 - 2, en ambos) y 4 derrotas (3-0, 6-1, 2-4, y 2-1) respectivamente. Como pueden apreciar la situación va de mal en peor; y nosotros desde estas líneas les decimos que aún falta mucha liga y mucho camino por andar, así que ánimo, y a ver si se atraviesa de una vez por todas esta fatídica racha de resultados.

Amigos, no olvidéis que vale siempre más prevenir que curar... y más cuando la cosa ya no tiene ninguna clase de salvación ni cura.

JUVENILES.-

La otra cara de la moneda, la dan los juveniles, es decir, nuestro fútbol-cantera, Nuestros jóvenes, están cuajando buenas actuaciones y fruto de ello los resultados que cosechan son positivos. De cada día su juego es mejor, con más técnica, mejor ritmo, más garra, ¡más goles!. Creemos que siguiendo en esta racha pueden llegar a la consecución de cotas de bastante privilegio. Con apoyo total de la hinchada, con mejor y renovada moral, nuestros jóvenes conseguirán cotas que nunca habían circulado por nuestras mentes.

Así que vayamos a alentarlos en cuanto podamos . Ellos son capaces de todo. Nuestro sacrificio, se verá recompensado. ¡Confiad con ellos!.

Y ahora saliendo, del tema, desearles que pasen unas felices fiestas navideñas, en compañía de sus familiares y amigos. Amigos Bon Nadal !Molts d'anys!. Hasta entonces.

Amador Bauzá Galmés

asamblea general de A.P.A.

Con un apretado programa en el orden del día y registrándose un lleno absoluto en una de las aulas de la Escuela, tuvo lugar la asamblea general ordinaria. En primer lugar se dio cuenta a los presentes de la aprobación por parte del Gobierno Civil de los Estatutos de dicha Asociación.

Siguiendo el orden del día, se leyó la memoria anual de la Asociación; se procedió a la elección de vocales para los cursos 1º, 4º, 6º y 7º, se aprobó la reanudación de las clases de mecanografía; la formación de un grupo encargado de la natación; realizar una serie de actos para recoger fondos para una multicopista; solicitar del Ayuntamiento permiso y ayuda para la instalación de un teléfono en la escuela; así como pagar el seguro escolar. En cuanto a la revista "Kromicussa" se acordó que continuara apareciendo trimestralmente y si es posible gratuita para todos los padres. Así mismo, en próximo, se va a crear una mesa de redacción compuesta por 2 profesores, 1 alumno por curso y 2 padres de alumnos. Para la excursión de final de curso se va a cambiar los planes sustituyéndola por una colonia de verano a realizar en la Colonia de Sant Pere. Por último, se hizo incapié en la conservación y mejora del comedor debido a los niños que viven fuera del casco urbano así como a los profesores que imparten las clases y residentes de otras poblaciones. Después del clásico capítulo de ruegos y preguntas en donde se planteó por parte del respetable varias cuestiones hacia la presidencia de varios tipos.

Presidente : Guillermo Gayá Gayá

Vice-Presidente : Miguel Gayá Rotger

Secretario : Carlos Estelrich Costa

Vice-Secretario : Juan Nicolau Grimalt

Interventor: Francisco Morey Jaume

Tesorero : Juan Barceló Mesquida

Vocal 1er Curso : Miguel Gayá

Vocal 2º Curso : Francisco Gayá Rotger

Vocal 3er Curso : Mª Jaume Nigorra

Vocal 4º Curso : Antonia Bauzá Bauzá

" 5º " : Mª Antonia Gornals

" 6º " : Arnaldo Gayá Matas

" 7º " : Gabriel Company Gayá

" 8º " : Catalina Nigorra , y

Representante del Claustro de Profesores en la Junta :

José Mª Munar

Francisco Mas,

CENTRE CULTURAL

El President del Centre Cultural de Sant Joan, Carles Costa Salom, va participar la setmana del 11 al 16 de decembre, a les SEGONES JORNADES D'ANIMACIO CULTURAL, celebrades a la ciutat de Saragossa .En elles hi assistiren representants de Centres Culturals i grups dedicats a la difusió cultural i al cultiu de l'oci de l'Antic Reine d'Aragò. Es programaren diverses conferències: damunt: teatre, cinematografia, arts plàstiques, etnologia, danses, música, organització de grups, etz; a les quals prosseguiren, promoguts pels participants, debats sobre les questions. Dins aquestes sessions de treball, s'elaboraren per grups una serie de ponències sobre temes tan interessants com: definició de l'animador cultural, mitjans per dur a terme l'animació cultural (Administració-centres culturals i d'animació-necessitats culturals i d'oci del poble) i fins de l'animació cultural.

Desitjam que aquestes sessions teòriques, que poden contribuir a fixar uns objectius viables i a una profundització i valoració de la importància del camp de l'animació cultural per la societat, serveixin per impulsar realitzacions pràctiques.

J. Roig

CENTRE CULTURAL DE SANT JOAN

COORDINADORS DE RECERCA CULTURAL

Estimats companys:

Creim que tots estam d'acord que al nostre país s'ha desencadenat un procés, que tendeix a una recerca de la nostra propia identitat com a marc per un millor desenvolupament socio-polític i econòmic.

El Centre Cultural de Sant Joan creu que ajudant a aquesta recerca, contribuirà a posar unes bases sòlides per a la nostra futura autonomia.

En aquest cas, la nostra atenció està dirigida als educants que el demà seran els homes que dirigiran els nostres destins com a poble. Hem pensat que una de les maneres de promoure aquest objectiu és la investigació del nostre immediat passat en les seves múltiples manifestacions públiques i domèstiques, no per romandre-hi en elles, sinó com a punt de partida cap a una evolució coherent del nostre modo de vida.

Aquest certamen "RAFAEL GINARD BAUÇA" d'investigació està dirigit als al.lots de la segona etapa d'E.G.B. de Mallorca, i ens sentiriem satisfets si per part dels ensenyants hi hagués un interès (en el cas que aquest tipus d'experiència s'inseresqués dintre del context pedagògic general del Centre) en suggerir la participació dels educants en el dit Certamen.

Ben agraits

Certamen P. RAFAEL GINARD BAUÇA

Investigació damunt Cultura Popular

Organitza i patrocina: El Centre Cultural de Sant Joan

BASES:

-I podran prendre part tots els alumnes de la 2ª etapa d'E.G.B. de les escoles públiques i privades de Mallorca.

-Es podrà prendre part tant de forma individual com per grups.

TEMA-

Investigació damunt un aspecte general de la vida quotidiana mallorquina abans del "Boum" turístic.

Es pot triar entre els següents aspectes:

Cançons, Balls, Jocs, Menjars, Oficis, La feina, La llengua, Arquitectura rural, Altres.

L'orientació pot esser de qualsevol punt de vista que interressi.

Podrà esser il·lustrat en tota classe de documents, fotografies, esquemes, plans, gràfics, dibuixos,...

PRESENTACIO-

-Els treballs es presentaran per duplicat. L'original serà tornat i la copia (que ha d'esser exacta) quedarà en el Centre Cultural de Sant Joan.

-L'extensió mínima del treball serà de cinc fols escrits per una banda, a màquina i a doble espai.

-Els treballs duran títol i lema, però sense signar, acompanyats d'un sobre tancat que contengui en el seu interior un paper amb el nom del autor, l'adreça, el curs i el centre allà on estudia; i a l'exterior del mateix, el lema i el títol.

-Els treballs s'hauran d'enviar al Centre Cultural de San Joan, carrer Belisario 18.

CALIFICACIO-

-Calificarà un jurat de provada competència i imparcialitat, coneixedors de la nostra cultura. Aquest serà secret fins el dia del "Fallo".

-El terme d'admissió de treballs finalitzarà el dia 31 de gener de 1979.

-El títol i lema dels treballs premiats seran donats a conèixer fetxes abans de la entrega de premis, mitjançant la premsa.

-Els premis seran donats el dia del Quart Diumenge, Festa del Pa i Peix, dia 25 de març de 1979. I s'obriran els sobres en un acte públic.

-El treball guanyador del primer premi serà publicat total o parcialment en el Bolletí "Sant Joan".

PREMIS-

-S'estableixen el següents premis:

1er. premi: 6.000'- pesetes i diploma.

2ón. premi: 4.000'- pesetes i diploma.

Sant Joan, novembre de 1978.

LA BALENGUERA

La Balanguera fila, fila
la balanguera filarà

Cançó popular.

La balanguera misteriosa,
com una aranya d'art sutil,
buida que buida se filosa,
de nostra vida treu el fil,
Com una parca bé cavila,
texint la tela per demà.

La balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.

Girant la ullada cap enrera,
guayta les ombres de l'avior,
i de la nova primavera
sap on s'amaga la llevor.
Sap que la soca més s'enfila
com més endins pot arrelà.

La balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.

Quan la parella vé de nocces,
ja veu i compta sos minyons,
veu com devallen a les fosses
els que ara viuen d'ilusions,
els que a la plaça de la vila
surten a riure i a cantà.

La balanguera fila, fila
la balanguera filarà.

Bellugant l'aspi el fil capdella
i de la pàtria la visió
fa bategar son cor de vella
sota la sarja del gipó.
Dins la profunda nit tranquila
destria l'auba que vendrà.

La balanguera fila, fila
la balanguera filarà.

De tradicions i d'esperances
tix la senyera del jovent,
com qui fa un vel de noviances
amb cabelleres d'or i argent
de la infantesa qui s'enfila,
de la vellúria qui se'n va.

La balanguera fila, fila
la balanguera filarà.

JOAN ALCOVER.

El poema de La Balanguera (a qualque banda he vist escrit Balanguera) va esser compost per en Joan Alcover i Maspons (1.854-1.926), poeta mallorquí que agafà com a punt de partida una cançó del nostre folclore. Deprés, aquest poema va esser musicat per Amadeu Vives i Roig, (1.871-1.932) compositor català.

En determinats moments històrics de Mallorca, La Balanguera fou considerada com a un himne perillós i subversiu.

Temps abans, el Cossiers de Manacor i altres, ballaven una sèrie de figures amb melodies conegudes com a La Balanguera, que musicalment no te res que veure amb l'anterior.

SANT JOAN

Boletín informativo del Centre Cultural de Sant Joan Nº2250

C/. Belisario 10, Sant Joan

Desembre 1978 Nº 77

Director: Carlos Costa Salom.

Equipo de Redacción:

Miguel Gayá Bauzá	José Roig Bauzá	Guillermo Florit
Juan Morey Company	Juan Bauzá Roig	Arnaldo Bauzá Sastre
Bernardino C. Company	José Estelrich M.	Amador Bauzá Galmés

COLABORADORES:

	Prensa Forana	Josep Segura Salado
Un ballador	Francisco Mas	Marc Vidal de Termenó
F. Javier Moratinos	Sección Juvenil	Setmenari Felanitx

PROTECTORES DE SANT JOAN.-

D. Miguel Estelrich	Ayuntamiento de San Juan
D. Miguel Fuster	D. Juan Bauzá Antich
D. Gabriel Ferriol	D. Ramón Gayá Carbonell
D. Francisco Rotger	Dña. Francisca Gayá de Chacartegui
dña. Antonia M. Soler Gayá	D. Juan Oliver de Mayá
D. Antonio Matas Bauzá	D. Rafael Soler Gayá
D. Fulgencio Rosselló de Son Gual	D. Francisco J. Senmenat
D. Luís Alemany Vich	d'Els Calderers.
Dña. Margot Christoffer	Dña. Antonia Bauzá Camps
Dña. Micaela Verger Vda de Rosselló	Dña. María Camps Vda de Oliver
D. Francisco Camps de Sa Bastida	Dña. Antonia Camps Vda de Truyols
	Dña. Ana Gayá Mayol Hotel Cala
	Fornells.

NOTAS DE LA REDACCION.-

Las opiniones expresadas en los artículos y colaboraciones publicadas en este Boletín, manifiestan la forma de pensar de sus autores, pero no necesariamente la de los que en él trabajamos.

Los artículos escritos en catalán o mallorquín, son reproducción literal de sus originales, no haciéndose, esta redacción responsable de las faltas que en ellos pudieran existir.